

- de tre formodede støtteforanstaltninger, der består i en kapitalforhøjelse på 736 mio. EUR med en overkurs ved emission på 586 mio. EUR og to senere kapitalindskud på henholdsvis 105 og 50 mio. EUR som overkurs ved emission, er henført under proceduren i artikel 88, stk. 2, EF
- Kongeriget Spaniens påberåbelse af artikel 296 EF afslås, idet Kommissionen har udelukket at ville indlede de specifikke procedurer i artikel 298, stk. 1 og 2
- der rejses tvivl om lovligheden i forhold til fællesskabsretten af visse støtteforanstaltninger, der blev iværksat i samme branche i 1997, og i forhold til hvilke de allerede nævnte skal anses for at være tillægsstøtte.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-381/03, Izar mod Kommissionen.

Sagsøgeren har navnlig påberåbt sig, at artikel 88 EF, 296 EF og 298 EF er tilsidesat, idet Kongeriget Spanien på forhånd klart har gjort den i artikel 296, stk. 1, litra b), EF fastsatte undtagelse gældende, hvorfor Kommissionen ikke havde mulighed for at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF, men kun en af de specifikke procedurer, som er fastsat i artikel 298 EF.

Sag anlagt den 14. november 2003 af Hynix Semiconductor Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union.

(Sag T-383/03)

(2004/C 21/87)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. november 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Hynix Semiconductor Inc., Kyungi-Do (Korea), ved lawyers Marco Bronckers, Yves Van Gerven, Axel Gutermuth og Axel Desmedt og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den omtvistede forordning annulleres i sin helhed eller i det mindste delvis, for så vidt som den berører importen til Den Europæiske Union af varer produceret af Hynix Semiconductor Inc.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Rådets forordning (EF) nr. 1480/2003 af 11. august 2003 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokedsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told ⁽¹⁾ annulleres.

Med sine to første anbringender bestrider sagsøgeren vurderingen af, at sagsøgeren har undladt at samarbejde. Ifølge sagsøgeren har Rådet set bort fra Arthur Andersens rapport, der fastslår sagsøgerens likvidationsværdi, og fra den af Citibank fremlagte beedigede skriftlige erklæring. Sagsøgeren har i denne forbindelse påberåbt sig, at artikel 28 i Rådets forordning nr. 2026/97 ⁽²⁾, artikel 12 og 22 i WTO's aftale om subsidier samt modforanstaltninger og proportionalitetsprincippet er blevet krænket, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets vurdering af, at en række særlige foranstaltninger medførte en fordel for sagsøgeren, er en tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 2026/97 samt af artikel 1 i WTO's aftale om subsidier og modforanstaltninger, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de relevante faktiske omstændigheder.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at vurderingen af, at KDB's program for selskabsobligationer ⁽³⁾ var specifikt for sagsøgeren, er en tilsidesættelse af artikel 3 i forordning nr. 2026/97 og af artikel 1, stk. 2, og artikel 2 i WTO's aftale om subsidier og modforanstaltninger, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de relevante faktiske omstændigheder.

Ydermere har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet i forbindelse med beregningen af subsidiebeløbet udtrykt ved fordelene ved en række særlige foranstaltninger har tilsidesat artikel 1, 2, 5, 6 og 7 i forordning nr. 2026/97, retningslinjer for beregning af subsidiebeløbet i udligningstoldprocedurer, samt artikel 14, 22 og bilag I, litra j), i WTO's aftale om subsidier og modforanstaltninger. I denne henseende har sagsøgeren også gjort gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat artikel 253 EF.

Desuden har sagsøgeren anfægtet Rådets vurdering af, at den subsidierede indførsel fra Republikken Korea har forvoldt væsentlig skade for DRAM-producenter i Fællesskabet. Ifølge sagsøgeren tilsidesætter denne vurdering artikel 1, 8, 11 og 15 i forordning nr. 2026/97 og artikel 15, 19 og 22 i WTO's aftale om subsidier og modforanstaltninger, ligesom der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har også gjort gældende, at Rådet i denne forbindelse har handlet i strid med artikel 253 EF.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ved beregningen af udligningstolden har tilsidesat artikel 5 og 7 i forordning nr. 2026/97, retningslinjer for beregning af subsidiebeløbet i udligningstoldprocedurer samt artikel 14 og 19 i WTO's aftale om subsidier og modforanstaltninger, og at det har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

(1) EUT L 212 af 22.8.2003, s. 1.

(2) Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6.10.1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1).

(3) Jf. 48. betragtning og følgende til den omtvistede afgørelse.

Sag anlagt den 17. november 2003 af S.p.A Reti Televisive Italiane — R.T.I. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-384/03)

(2004/C 21/88)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. november 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af S.p.A Reti Televisive Italiane — R.T.I., ved avvocati Giorgio Florida e Raffaella Florida.

Den anden part i sagen for appelkammeret var S.p.A. Microarea.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 11. september 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Subsidiært fortolkes afgørelse nr. 2637/2002, truffet af indsigelsesafdelingen den 30. august 2002 vedrørende indsigelse B3211994 derhen, at den ikke udelukker gyldig registrering af varemærket »Jumpy« i forhold til den enslydende Internet-hjemmeside.
- Sagsøgte — sagens taber — tilpligtes at afholde sagens omkostninger i medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Europortal Italia S.p.A., hvis retlige efterfølger er sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »JUMPY« — registreringsansøgning nr. 1.332.006 for varer i klasse 9 og 16.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Microarea S.p.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det italienske figurmærke »JUMP« for varer i klasse 9 og 16.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge og registreringsansøgningen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afslås.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 25. november 2003 af Proteome, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-387/03)

(2004/C 21/89)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. november 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Proteome, Inc., Beverley, Massachusetts (USA), ved barrister, Dr. Michael Edenborough og solicitors Cerryg Jones, Alexandra Brodie og Carina Loweth.